

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul IV,
(CCIL)
Nr. 533
Vineri,
15 ianuarie
1993
10 lei

Din publicistica lui Mihai Eminescu

Orice popor, pentru a se putea întări și a pune baza unei asistențe durabile, mai înainte de toate are trebuință neapărată de-o patrie, de un pământ de care să se lege cu singele și cu viața sa, la care să țină din toată puterea și dragostea inimii sale. Istoria veacurilor trecute ne arată că neamurile care nu s-au lipit de o asemenea patrie, a căroră țel și tendință au fost numai cuceriri și năvăliri de pradă, fără a găsi un colț de lume în sinul căruia să plinteze simburile fecund al unei vieți strălucite în viitor, zicem toate acele neamuri s-au șters de pe fața pământului ca colbul suflat de vânt.

Dar dacă prima condiție a constituirii și consolidării unui popor este patria, nu mai puțin important pentru dînsul și pentru traiul său sînt luptele și frământările ce trebuie să susțină în fața sîmintelor străine care îl înconjură și-i amenință pe tot momentul cu pieire clădirea ce și-a făcut. Aceste lupte și frământări se conduc și se operează de oameni mari, cari la români și greci antici se numea semizeii, iar la noi viteji voinici.

Mai tîrziu brațul începe să obosească, dușmanii amenințători, de asemenea slăbiți, condesc agresiunile lor; puterea vitală din popor trebuie consumată într-alt chip; atunci începe mai cu mare vigoare agitarea inteligenței. Acesta este momentul cel mai solemn. Acest stadiu se numește — deșteptarea poporului.

Atunci te întrebi: Cine sînt? Unde mă găsesc? Ce trebuie să fac?

Fericită nația care prin faptele și lucrările sale răspunde nimerit la aceste vitale întrebări...

Din nou la Nou

Acum cîteva zile ne-au vizitat la redacție trei consilieri comunali, reprezentînd satul Nou, în Consiliul Comunal al Primăriei Roșia. Domniile lor au solicitat prezența noastră, la Primăria din Roșia, pentru rezolvarea unor probleme care, în mod firesc, ar fi putut fi soluționate și fără intervenția noastră de către cei „aleși” s-o facă. La Primărie am stat de vorbă cu dl. primar Ilie Pinciu, care a avut amabilitatea să ne pună la dispoziție toate informațiile cerute. Și iată ce am aflat:

• Casa de la nr. 386, din satul Nou. Acest imobil a fost repartizat înainte de Revoluție, întreprinderii de întreținere a Pajiștilor Sibiu, mai precis, inginerului Jeleriu Ilie. Prin aplicarea Legii fondului funciar, întreprinderea de mai sus și-a pierdut terenurile pe care le avea pe raza comunei Roșia și, în consecință, prezența domnului Jeleriu în casă nu mai era justificată.

În 31 iulie 1992, într-o ședință a Consiliului Comunal, se propune să se ceară cedarea casei de la nr. 386 de către întreprinderea de întreținere a Pajiștilor, Primăriei din Roșia, urmînd ca imobilul să devină locuință pentru medic, dispensar sanitar și veterinar, mai ales că este dotată cu tot ce trebuie pentru aceasta. Se aprobă, dar trece de atunci o jumătate de an și nu se „mișcă nimic”. Mai mult, la sfîrșitul lui decembrie, în casa respectivă se mută abuziv, dar cu acordul ing. Jeleriu, Cîrstea Simion, un sătean cu oi multe și care are deja locuință. Consilierii din Nou, anunță Primăria, primarul merge cu Poliția la fața locului dar... dl. Cîrstea nici pînă azi n-a fost evacuat.

• Grajdurile de la nr. 434. În satul Nou există niște grajduri rămase prin plecarea unui sas. În aceste grajduri își ținea animalele Cîrstea Pavel (frate cu Simion). Consili-

erii din Nou au cerut rezilierea contractului de închiriere și scoaterea la licitație a grajdurilor. Inițial li s-a spus de către contabilul Eugen Frățilă să aibă răbdare că în curînd contractul expiră, pentru ca pînă la urmă să se afle că respectivul contract este făcut pe cinci ani, cu o chirie lunară

(Continuare în pag. a IV-a)
Natalia DROC

Acum trei ani, la 15 ianuarie, exclamam cu entuziasm: „Am redobîndit ziua Sfințului Mihai Eminescu!” și speram că vom putea să cinstim cum se cuvine pe Marele Poet. Din păcate, ca multe alte speranțe și aceasta s-a spulberat pentru că, în acești trei ani, nu l-am cinstit decît prin obșnuitele „cuvînte omagiale”.

Nu s-a făcut nimic pentru cunoașterea deplină a operei și biografiei sale. Eminescu a rămas, încă, superficial cunoscut. Speram să avem o „avalanșă” de ediții și studii comunicări științifice și traduceri, noi cercetări arhivistice, și noi ipoteze interpretative. Ediția OPERELOR COMPLETE, începută de Perpessicius și continuată de Petru Creția și D. Vatamaniuc, mi-o imaginam retipărită și întregită cu tot ceea ce e „produsul” minții și sufletului Lui, de la ultimul articol din TIMPUL, pînă la ultimul rînd din notițele filozofice și însemnările în limba germană pe care Noica încerca să le pună în circulație.

Ultima fotografie a lui Eminescu

Părerea mea individuală, în care nu oblig pe nimeni de a crede, e, că politica ce se face azi în România și dintr-o parte și dintr-alta e o politică necoaptă, căci pentru adevărata și deplină neînțelegere a instituțiilor noastre de azi ni trebuie o generațiune ce-avem de-a crește de-acu-nainte. Eu, las lumea ce merge deja ca să meargă cum îi place Dumisale — misiunea oamenilor ce vor din adîncul lor binele țării, e creșterea morală a generațiunii ce va veni. Nu caut adepți la ideea cea întii, dar la cea

de-a doua sufletul meu ține cum ține la el însuși.

Ilie Pinciu

„LA ANIVERSARĂ”

Îmi mai imaginam o mare bibliotecă EMINESCU în care să fie strîse toate exegezele eminesciene și care să se completeze mereu, o editură specială care să se ocupe numai de editarea scrierilor Lui și a volumelor care să însușească chiar și contribuțiile modeste ce ajută la o mai bună receptare a Lui.

De asemenea, speram că se vor putea face investiții pentru achiziționarea principalelor piese din arhiva „Wilhelm Friedrich” referitoare la Eminescu. Editorul german este cel care, înainte de Titu Maiorescu, adună între copertile unei cărți, 21 de poezii ale Poetului nostru național, în traducerea realizată de Mite Kremnitz și Carmen Sylva.

Pentru înfăptuirea acestor deziderate necesare depășirii stadiului de superficialitate în cunoașterea Marelui nostru Poet e nevoie de investiții și cuvîntă. Investiții pentru Eminescu nu facem, cît despre cuvîntă... de mult am pierdut-o.

În schimb l-am pus chipul sfînt pe bancnota de o mie de

lei. În procesul galopant al inflației, putem emite și o bancnotă de zece mii de lei, dar a-L așeza pe Eminescu pe bani (adică pe „ochiul dracului”, cum se spune) e o blasfemie în fața căreia reticența lui Alexandru Grama e doar un eufemism.

Basarabeni au declarat de multă vreme ziua de 15 ianuarie — Sărbătoare Națională, dar noi, din dreapta

Întîia postum

publicată

FRUMOASĂ-I...

În lacul cel verde și lin
Resfringe-se cerul senin,
Cu norii cei albi de argint,
Cu soarele nori sfîșind,
Dumbrava cea verde pe mal
Se-ogîndă în umedul val,
O stîncă stîrpită de ger
Înaltă-a ei frunte pe cer,
Pe stîncă sfărîmată mă sui,
Gîndurilor aripi le pui;
De-acolo cu ochiul uimit
Eu caut colo'n răsărit
Și caut cu sufletul dus
La cerul pierdut în apus,
Cobor apoi stîncă în jos,
Mă culc între flori cu miros.
Ascult la al valului cînt,
La geamătul dulce de vînt.
Natura de jur împrejur
Pe sus e o boltă de-azur,
Pe jos e un verde covor
Țesut cu mii tinere flori;
Văd apa ce tremură lin,
Cînd vîntul o'ncruntă'n suspin
Sînt zefiri cu-aripi de flori
Muiate în miros de flori.
Văd lebăda, barcă de vînt,
Prin unde din aripe dînd,
Văd fluturi albaștri ușori
Roind și bînd miere din flori...
De ce nu am aripi să sbor!
M'as face un flutur ușor,
Un flutur ușor și gentil
Cu suflet voios de copil;
M'as pune pe-o floare de crin
Să-l beau sufletelul din sin,
Căci am eu pe-o floare necaz,
Frumoasă-i ca ziua de azi!

Prutului, nu le urmău exemplul. Mai credem, oare, că supărăm pe cineva dacă ne unim și printr-o sărbătoare comună?

Mass-media din întreaga Europă a difuzat știrea că, în cîntea aniversării zilei de 15 ianuarie, s-a ridicat în centrul Parisului, un monument Eminescu, operă a sculptorului Ion Vlad. Dacă căutăm printre semnificațiile acestui remarcabil gest al autorităților pariziene, nu se poate să nu găsim și pe aceea a unei lecții usturătoare.

Silviu GUGA

„EMINESCIANA”

În cîntea zilei de 15 ianuarie se vor organiza o serie de manifestări artistice dedicate „Luceafărului poeziei românești”.

• La Biblioteca „Astra” și la filialele acesteia din județ sînt organizate expoziții de carte eminesciană.

• Marți, 19 ianuarie, ora 17.30, la Cercul Militar are loc Simpozionul cu tema „Eminescu și Unirea”, urmat de un program artistic susținut de Corul Allegretto și recitari.

• Tot marți, cu prilejul Simpozionului, Cercul Militar va găzdui o expoziție de artă plastică organizată de Filiala Sibiu a Uniunii Artiștilor Plastici, în cîntea zilei de 15 ianuarie.

• Joi, 14 ianuarie, la Liceul Energetic nr. 1, a avut loc Seara literară „Eminescu interpretat de Noica și Cioran” la care a participat fratele filosofului Cioran.

Gabriela BALAN

Sărbătoarea poeziei

În calendarul culturii române, 15 ianuarie este ziua Sfințului poeziei noastre, a „poetului nepereche” — zi în care intrăm cu sufletul uimit în templul poeziei celui care a răsărit ca un lucefar din negura existenței noastre milenare aici, în spațiul mioritic, ca să adune toate energiile spirituale ale generațiilor trecute.

Cu sufletul plin de poezia plaiurilor românești și de visurile mărețe ale înaintașilor și contemporanilor săi, tânărul Eminescu a trecut pragul Universității din Viena, întâlnindu-se cu înțelepții lumii vechi și moderne, și cu marii maeștri ai artei romantice, urcând spre și mai înalte orizonturi.

Tot la Viena s-a întâlnit cu frumusețea angelică și misterioasă a Veronicăi Micle, femeia care i-a marcat definitiv viața, adăugând lirei poetului cea mai sensibilă strună: cea a dragostei tulburătoare, devenită principiul armonizator al cosmosului și al ființei.

Femeia iubită e „floare albă de cires” și „îngerul dintre oameni” ieșit în calea poetului să-i aducă fericirea, e fermecătoarea „floare albastră” și „crăiasa din povești”. Dar, prea curind, fericirea poetului se întunecă și elegiile iau locul încântătoarelor idile. Sălcimii și teii înfloriți sînt înlocuiți cu plopii desfrunziți și solitari, străjuind liniștea și părerile de rău.

Poetul devine tot mai trist în meditațiile sale filosofice asupra societății nefericirii geniului și a eternității omului...

După o viață de zbucium nesfârșit, ființa de lut a poetului își doarme „somnia lin”

sub „teul sfânt” și luceferii veșnici, iar sufletul-i trăiește în opera-i nemuritoare, publicată, în sfârșit, în 16 volume masive, constituind ediția completă, începută de Perpessicius și încheiată de un colectiv condus de Petru Creția.

Valoarea excepțională a operei și tragicul sfârșit al poetului l-au înălțat în mit încît toți marii poeți care i-au urmat (Goga, Arghezi, Blaga, Barbu, Philipide ș.a.) și-au aprins făclia talentului poetic din văpaia Luceafărului, Eminescu devenind „geniul tutelar al poeziei românești” și poetul nostru național, ajuns în marea constelație a poeziei universale.

Eminescu e poetul care a divinizat iubirea și a înveșnicit voievozii noștri și moșia stămoșească dar e și publicistul lucid, onest și patriot, puternic implicat în viața social-politică și culturală a patriei sale. El nu și-a comercializat talentul, ci sa-călăuzit după principiul maiorescian: fără respectul adevărului nu se poate progresa! Sacra lui deviză ne obligă la reflecție și faptă: „cultură, muncă, adevăr”!

Mesajul operei sale și atitudinea sa civică sînt extrem de actuale acum, fiindcă ne ajută să zidim bunăstarea și demnitatea umană și națională, și să înfrîmăm necrutător corupția, nemunca, minciuna, impostura care ne-au degradat viața și țara. Eminescu va fi mereu cu noi, căci e conștiința și întruparea virtuților neamului nostru în prezent și viitor.

Eminescu s-a născut la 15 ianuarie 1850 și nu va muri niciodată!

Prof. Nicolae MĂLAU

Calendar creștin

Întru a 15-a zi din ianuarie este pomenirea Sfințului Pavel Tiveul, a precuviosului Ioan cel pentru

Hristos sărac care s-a mai numit Calivet și a Sfințului Mucenic Pansofie.

PROGRAM

VINERI, 15 IAN. 1993

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. Telematinal. 10.00 TVR Iași. 11.00 TVR Cluj. 12.00 Film serial (reluare): „Virginie își face de cap” 13.00 Desene animate (reluare): „Pif și Hercule”. 13.30 Descoperirea Planetei. 14.00 Actualități • Meteo. 14.15 Ora de muzică. 15.00 Preuniversitaria. 15.25 Teleșcoală. 15.50 Tragerea Loto. 16.00 Cheia succesului. 16.30 Arte vizuale. 17.00 Actualități. 17.05 Gong! 17.35 Pro Patria. 18.35 Dialoguri muzicale. 19.00 Simpozion. 19.45 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.30 Concurs pentru Eurovision '93 (XI). 20.35 La aniversare. Spectacol dedicat aniversării nașterii lui Mihai Eminescu. 21.25 Sport. 21.35 Film serial: „Din voia Domnului”. Ep. 10. 22.25 Viața parlamentară. 23.00 Actualități. 23.15 Magazin cinematografic. 0.15 Jazz-fan. 1.00 Închiderea programului.

SÎMBĂTĂ, 16 IAN. 1993

9.00 Bună dimineața... de la Cluj. 10.00 Actualități. 10.10 Șapte note fermecate. 11.00 Film serial pentru copii: „Sam” (SUA). Premieră pe țară. Ep. 1. 11.30 Tradiții ale vlahilor din Voivodina. 12.00 Alfa și Omega. 13.00 Spectacole oferite de Fundația Brambach. 14.00 7x7. 14.30 Actualități. 14.40 Reflecții rutiere. 14.50 La nașterea Domnului Eminescu. Spectacol literar-muzical realizat la Ateneul Român. 15.30 Film serial: „Văduvele” Ep. 11. 16.25 Rugby: Anglia — Franța în Turneul celor 5 Națiuni. Transmisune directă de la Londra. 18.00 Al doilea război mondial. 18.30 Desene animate. 18.45 Mapamond. 19.15 Telediclopedia. 20.00 Actualități. 20.35 Film artistic: „Chinezul (VI): Îngerul decăzut (Franța-Italia, 1991). 22.15 Săptămîna sportivă. 22.35 Speranță pentru Eurovision '93. 23.35 Actualități. 23.45 Film serial: „Văduvele”. Ultimul episod. 0.40 Închiderea programului.

DUMINICĂ, 17 IAN. 1993

9.00 Bună dimineața! 10.00 Actualități. 10.10 Arlechino. 10.45 Film serial pentru copii: „Sam” (SUA). Ep. 2. 11.15 Viața satului (I) 11.45 Hand-

MIHAI EMINESCU

REVISTĂ Pentru LITERATURĂ ȘI ARTĂ
Anul: 2 Nr. 2

Sydney

Australia

Întrucît relativ puțini dintre oamenii de cultură mai tineri au deschis vreunul din caietele lui Eminescu, ne simțim datori să spunem mai multe cuvinte despre conținutul lor. Privilegiul de a le fi avut în mînă devine o apăsare: e ca și cum, într-un sat în

care se sleiește fîntina, ai ști de un izvor tainic și totuși la îndemîna oricui. Fie ca oamenii satului să ne creadă, așa cum n-au crezut pe alții, mai de crezămînt totuși, care le-o spusese de mult.

C. NOICA

Despărțămîntul Central Sibiu al ASTREI

Vă invită să luați parte la lansarea cărții protopopului EMILIAN CIORAN: „Șapte generații de preoți și profesori din aceeași familie: Bar-

cianu”. Manifestarea va avea loc în Aula Facultății de Teologie „Andrei Șaguna”, str. Mitropoliei nr. 20, în ziua de vineri, 15 ianuarie 1993, ora 18, prezentarea cărții urmînd a fi făcută de preot prof. dr. Teodor Bodogae.

Ambasadori și ocrotitori ai copiilor

În ultimii doi ani, familia Kyle & Patsy Helt — din Viena —, prieteni statornici ai Școlii Normale „Andrei Șaguna” din Sibiu, au adus multă bucurie și înseninare spirituală de „Moș Crăciun”.

Veritabili ambasadori ai prieteniei și ocrotitori — cu suflet de părinte — ai copiilor, ei au împărțit daruri și multă bunătațe, între reprize de destindere și haz juvenil.

Copiii îi așteaptă, deja, pentru anul acesta.

Radical
COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Girnod, Ștefan Mihai • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

TRAGEDIA BASARABENILOR

— De la Cercul Polar pînă în Bărăgan —

5. Încă 4 ani pe Cercul Polar și 8 ani în inima Siberiei Vestice

După cei 4 ani petrecuți în cumplita Arctică, printre eschimoși, Tatiana a ajuns în localitatea Salehard de pe Cercul Polar. Alți români au fost împrăștiați prin alte localități.

Pe Cercul Polar a stat între 1946—1950. Între timp, tatăl Tatiane a fost purtat prin diferite închisori, printre care și cea de la Ivdeli, din regiunea Sverdlovsk, pe care Tatiana o numește „cea mai criminală închisoare”. Aici au murit circa 80% dintre cei arestați, printre care și niște rude de-ale Tatiane, ca Ion Toma și Pintilie Patrașanu.

În 1950, în urma unor demersuri făcute de tatăl Tatiane, ea a fost adusă sub escortă de către „călăii secolului XX” la Hanti-Mansiinsk, la confluența fluviului Irțiș cu fluviul Obi. Aici s-au revăzut după 9 ani.

Tatiana a rămas în acest punct, situat în inima Siberiei Vestice, din 1950 pînă în 1958, cînd a fost eliberată, împreună cu alții. Li s-a impus însă o condiție: să nu se stabilească în Republica Moldova (Basarabia). Ea a încălcat dispoziția și a revenit în patrie, în Basarabia; a fost alungată, dar nu s-a lăsat și a făcut demersuri la Chișinău, obținînd

dreptul de stabilire în locul său natal, de unde fusese smulsă cu 17 ani în urmă. Așa s-a obținut modificarea de rapoarturi demografice în Basarabia, pentru că mulți alții nu s-au mai reîntors pînă azi, dintre românii basarabeni.

Tatiana a voit ca și în România să se știe „cum au vrut să ne extermină călăii secolului XX, prin chinuri groaznice, fără ca să fim cu nimic vinovați”. „Am scris la Televiziune (Televiziunea Română — n.n.), după revoluție, ca să citească rîndurile acestea, dar nu am primit nici un răspuns. Le-au aruncat la coș. Dar dacă i-am trimite vreun an și pe dinșii acolo, tot așa le-ar arunca la coș?”. Așa ne întrebăm și noi, așteptînd un răspuns totuși de la iubitorii adevărului din Televiziune. Pentru că Tatiana trăiește, îi știm adresa foarte bine, are și documente și țara trebuie să știe.

Așa au stat români un an în taiga, 4 ani în Arctica, 4 ani pe Cercul Polar și 8 ani în inima Siberiei Vestice, numai pentru vina că erau români din Basarabia. Acum să vedem ce au suferit alții în pustietatea Bărăganului, pentru că erau basarabeni din România.

(va urma)

Prof. Dr. Anton MOISIN

Tractorul...(cuiul) lui Pepelea?

În anii de început ai „puterii populare printre multe a-b-berații se vehicula și o poezie mobilizatoare ce suna cam așa: „Ciocoiul urlă cu turbare: / — Nu faceți tractoare / Nu faceți tractoare! / Muncitorul scrișnește și tace: / — Vom face, vom face!” Obsesia tractorului din perioada comunistă a condus la măcelărirea a sute și mii de cai și boi producînd un gol, greu de acoperit în zootehnia țării. Departe

de noi gîndul de a minimaliza rolul tractorului în agricultură însă tractorul a devenit un simbol politic nelipsit din mintea comunistilor. „Zeul” tractorul a reușit să urce în heraldica proleto-cultistă pînă și pe stemă și a fost tipărit în diverse ipostaze pe bancnote, a ilustrat manuale, romane și volume de poezii, fiind nelipsit din „cîntecele de viață nouă”.

Mirajul tractorului continuă să-i prăjească pe neocomuniști și în același timp să le dea dureri de cap atît producătorilor cit și țărănilor. Chiar și Ceaușescului tractorul i-a cauzat... Iată că la începutul acestei săptămîni, organizatorul nostru prim-ministru, Nicolae Văcăroiu, s-a hotărît să ia plugul de coarne și să tragă brazdă lată și adîncă de sfaturi, explicații și alte alea. Plin de curaj deci (căci îi trebuie ceva curaj să mergi pe la Brașov) s-a deplasat exact în cuibul unde se clocesc tractoare cu scopul ferm de a le mări producția. Despre ce a putut rezolva, la modul concret, în cursul acestei vizite de lucru nu știm prea multe. Tot ceea ce știm este că și dl. Văcăroiu le are pe astea „cu vizitele de lucru” deci este „dintre ai noștri, pentru liniștea noastră”. Rețeta este cunoscută și îndelung verificată: se rupe un baraj, explodează o centrală, scade producția etc. se trage o scurtă vizită de lucru prin care toți vîd grija conducerii, se presară niște sfaturi înțelepte

și dacă nu se rezolvă este clar că e din cauza incapacității subordonaților de a da viață „luminoaselor” hotărîri sau datorită sabotajelor aflați în solda diverselor agenturi. Nu cu mult timp înainte un alt premier, cu nume de camion, își întorcea, la Brașov, buzunarele pe dos pentru a dovedi că n-are firimituri din „ave-rea diavolului” și pretextînd că oamenii l-ar cunoaște (!?) le spunea de la obraz că n-a mințit niciodată și îi asigura că etc., etc. O altă asemănare e și faptul că atît actualul cîș și celălat premier făceau echipă cu Ion Iliescu fiecare la vremea lui, adică pe rînd. Prietenia „revoluționară” de nezdruccinat s-a rupt însă și fostul premier se scaldă acum în „troaca opoziției” unde este, cu regularitate, spurcat de președinte în timp ce actualul se bucură de un nesmintit sprijin din partea întîiului bărbat al țării, care nu se dă în lături să explice activitatea guvernului și să-i găsească scuze.

Deoarece la doar cîteva luni după vizita la Brașov acel premier a fost demis, se pune întrebarea cîte luni va supraviețui la cîrmă actualul premier?

Marius GHEORGHIU

N.B. Pentru cei care vor spune că tot Brașovul a prefigurat (cu 2 ani înainte) căderea lui Ceaușescu, trebuie să menționăm că schimbarea președinților în România se face conform tradiției în alt mod.

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

„Cum poate să zacă în pămînt un bărbat ca el? izbucnește înainte de a-și putea organiza gîndurile pentru o relatare logică și cursivă. Spuneți și dumneavoastră: un bărbat înalt și solid cît un munte, niciodată bolnav, niciodată putîndu-și reproșa că ar fi făcut cuiva cel mai mic rău. Era bun ca pîinea caldă, un soț iubitor și grijuliu, un părinte cum rar s-a mai văzut. De ce oare nu i-am spus atunci să nu se ducă nicăieri, să-l fi lăsat la pustiile de elicopteri! Mai bine să nu fi ascultat de nici un ordin, poate că acum ar fi fost la închisoare dar nu la doi metri sub pămînt, să nu-l mai putem vedea niciodată”.

Și iarăși boabe mari de lacrimi țîșnesc din ochii înroșiți de atîta plîns și un ropot de suspine îi zguduie umerii firavi. Batista pe care o ține în palma dreaptă și o duce din cînd în cînd la ochi e udă complet. Abia după cîteva minute se reculege și își poate începe povestirea:

„Totul a început în ziua de 17 decembrie la ora cinci după masă, cînd a sunat un coleg la ușa, să-l cheme la unitate. „E alarmă, i-a spus, hai”. Și, conștiincios cum era, nevoind nici de astă dată să întîrzie măcar un minut, l-a rugat pe un vecin să-l ducă cu mașina. L-a dus, iar mai pe urmă a zis și el: „dacă ști-am că-l duc la moarte...”. Dar cine putea pe atunci să se gîndească la așa ceva, nici nu auzisem despre tulburările de la Timișoara, iar alarmele nu erau ceva cu totul neobișnuit. Seara m-a și sunat la telefon, să-mi spună că toate sînt în regulă, dar că nu se știe cînd se va putea întoarce acasă.

Luni după masă m-am dus eu la unitate, să-i duc niște

lucruri, iar marți și miercuri m-a sunat el la telefon... „Să vii mîine dimineață pînă la mine”, îmi spune miercuri seara. „De ce, zic eu așa, ca în glumă, ce e atîta urgență?” A ris în receptor și după o scurtă pauză în care se auzea că vorbește cu cineva din aceeași încăpăre: „Așa cum zice și tovarășul căpitan, să-mi pup și eu nevasta”. M-am dus, firește, și, cu ocazia asta, am luat cu mine cîteva lucruri de care știam că are nevoie. S-a supărat însă că nu i-am dus țigări. „Păi, zic, numai a seară ți-am trimis cîteva pachete, ce-ai făcut cu ele?”. „Am fumt mult astă noapte”, zice. Arăta puțin obosit, dar n-aș putea spune că era prost

dispus. Mă privea numai într-un fel ciudat, lung și insistent, ca și cum ar vrea să mă soarbă din ochi, poate că presimțea încă de pe atunci... „Vezi că la ora nouă începe și la Sibiu demonstrația, îmi spune, ai grijă...”.

Apoi mă conduce în stradă și oprește un autobuz să mă ia și pe mine pînă în oraș. Continua să mă privească cu ochii aceia largi și întunecați, iar eu cînd l-am văzut că rămîne în marginea șoselei, în vreme ce autobuzul se îndepărtează cu mine, am izbucnit în plîns. Simțeam și eu că ceva nu e în regulă, că între noi s-a întins o umbră neagră, rău prevestitoare, iar sentimentul acesta nu m-a părăsit pînă în momentul cînd s-a întîmplat nenorocirea. Eram atunci la maică-mea acasă. Ea mi-a și reamintit mai pe urmă cum, exact la ora opt seara, cînd el murea, m-am aplecat pe geam și am scos un țipăt, așa ca din senin. „Ce-i cu ti-

ne? m-a întrebă. Ce ai?” „Nu știu, i-am răspuns. Cred că m-am speriat de ceva. Dar nu știu de ce anume”.

Pînă atunci însă s-au mai petrecut cîteva lucruri care mi-au rămas în minte cu o claritate extraordinară și care abia acum, după ce s-a-ntîmplat ce s-a-ntîmplat, se leagă în înțeles. Cum vă spuneam, m-am întors imediat de la unitate și am plecat la serviciu, ca toată lumea. Pe la ora 14 a venit coloana de manifestanți, iar noi am părăsit cu toții locul de muncă unii pentru a intra în coloană, alții pentru a se duce acasă. Mi-am amintit de avertismentul lui de azi dimineață și n-am mai zăbovit deloc în oraș — de altfel, eram nerăbdătoare să ajung la copii. Seara m-a sunat iarăși la telefon. La fel și dimineața următoare, de astă dată pentru ultima oară. Convorbiri banale, dar încă liniștitoare pentru mine, măcar știam că e

acolo, la unitate, și că nu i s-a întîmplat nimic rău. „Ce faci?” „Bine, dar voi?” „Și noi la fel”. „Ai grijă de copii, zice. Seara stați cu luminile stinse și fiți cuminți”.

A venit iarăși seara, așteptam să mă sune din nou, dar nimic. Le spun copiilor: ceva nu e bine cu tata, altfel dădea telefon. Neliniștită și îngrijorată, am plecat la sora mea, pe Semaforului, unde era și mama. „Ce să mă fac, zic, că, uite, nu m-a sunat în seara asta”. „N-o fi avut timp”. „Mă tem să nu i se fi întîmplat ceva rău...”. „Nu fi așa prăpăstioasă. Mai bine dă tu un telefon la unitate, dacă nu ai răbdare”. Am dat, dar mi s-a spus că soțul e la linie. De atunci am primit același răspuns ori de cîte ori am întrebă, pînă în seara zilei de 24 decembrie cînd... Pe la șapte seara pusese sarmalele la fiert, cum obișnuam de fiecare dată în ajunul Crăciunului, cu speranța ascunsă că poate își va face și el apariția pe neașteptate, să ne bucurăm împreună de sărbători. Nu știu dacă mă înțelegeți, eram în starea aceea ciudată dintre teamă și speranță, cînd parcă simți că se topește ceva în tine și că dintr-o clipă în alta urmează să se întîmple ceva extraordinar, o catastrofă sau o mare bucurie.

În starea asta m-a găsit o vecină, una care avea soțul la aceeași unitate cu al meu. A intrat și, la început, m-a privit doar cu niște ochi curioși, apoi s-a dezmeticit și, prefăcîndu-se veselă și nepăsătoare, m-a rugat s-o las să dea un telefon la soră-mea. „La soră-mea? Dar ce ai cu ea?” „Vreau s-o întreb o rețetă...”. Am simțit că nu acesta e motivul pentru care a venit și am tras-o de limbă: „dacă știi ceva, spune-mi!”. Își pleacă ochii în jos și tace. „Știi ceva despre bărbatu-meu?”. „Da, zice în cele din urmă. Mi s-a spus de la unitate să te anunț că a... căzut la datorie”.

(va urma)

BANCA AGRICOLĂ S. A. — Sucursala Judeteană Sibiu

ANUNȚĂ
AGENȚII ECONOMICE
persoane fizice și juridice
că perioada de
SUBSCRIȚIE
pentru majorarea capitalului
social

al Băncii Agricole
VÂNZAREA DE ACȚIUNI
se prelungește până la data
de 30 iunie 1993.

Subscripțiile se pot face
la toate unitățile Băncii A-
gricole din județ: Sibiu, Me-
diaș, Agnita, Avrig, Dum-
brăveni, Miercurea Sibiului,
Ocna Sibiului, Săliște.

— 15 —

Casa de schimb
valutar
**BUCHAREST
EXCHANGE
HOUSE**
onorează
**CECURI
DE
CĂLĂTORIE**

— 11 —

S. C. „FRÂNCU” S. R. L. Sibiu

str. N. Teclu nr. 1,

VINDE en-gros produse din Grecia:

- PORTOCAL
- HELLAS

Telefon 43 64 06.

— 12 —

Din nou la Nou

(Urmare din pag. 1)

de 166 lei (decii 1992 lei pe an). Am văzut contractul cu pricina, semnat de fostul primar Bejenaru în data de 3.01.1992, neînregistrat și fără a se specifica suprafața închiriată, reprezentând două corpuri de grajd plus terenul aferent (cam de dimensiunea unui teren de fotbal). Ca să nu mai vorbesc de faptul că titularul de contract se numește Cirstea Ion și nici de cum Pavel.

Și acestea sînt numai două din necazurile consilierilor comunali ai satului Nou. Pentru că ei mai au și altele: de exemplu, plata pășunatului trebuia strînsă, la propunerea Consiliului Comunal, încă din mai anul trecut. Nici pînă acum nu s-a prezentat o situație a banilor strîși. Podul pe care trec animalele la pășunat: s-a propus repararea acestuia încă din septembrie 1992. Nu s-a deplasat nimeni, nici măcar să vadă care e situația.

Toate aceste probleme mi-au fost confirmate atît prin procesele verbale ale ședințelor Consiliului Comunal, cît și la fața locului. Ele au fost decise și soluționate în aceste ședințe, fără însă a se trece la aplicarea deciziilor respective, astfel încît, exasperați, consilierii din Nou, s-au văzut nevoiți să ceară intervenția presei. Dl. Primar Pinciu — la acuzațiile aduse de cei citiva săteni prezenți la discuția noastră — a răspuns că se rezolvă, că trebuie să mai vedem... Dar eu mă întreb cînd, că a trecut deja un sfert din legislatura pentru care a fost ales de obște. Și obstea e cam nemulțumită!

În fine, a doua zi după ce noi am fost la Roșia, a avut loc o ședință a Consiliului Comunal la care au fost prezenți un reprezentant al Prefecturii și directorul întreprinderii de întreținere Pajiștilor și Pășunilor. Vom reveni cu noi amănunte.

REPLICĂ AMERICANĂ

BAGDAD — 13.01. — Pentru americani cifra 13 e considerată cu rhinion și de aceea se ferește de ea. Poate de aceea președintele Bush, cu o săptămîină înainte de depunerea mandatului prezidențial, a hotărît, încă din 12 ianuarie, declanșarea operațiunilor militare care să-l amintească lui Saddam Husein că lumea nu asistă chiar pasivă la sfidarea unor hotărîri ale Comunității Mondiale, respectiv ale Consiliului de Securitate ONU. Timpul nefavorabil din 12 ianuarie, furtuna a împiedicat aplicarea deciziei. Miercuri seara, la ora 20 (ora Bucureștiului, 13, ora Washingtonului), France Presse și alte agenții internaționale anunțau că a început un raid aerian, american escortat de avioane franceze și cu participare britanică. În cursul raidului aerian de miercuri au fost distruse instalații de rachete sol-aer irakiene reactivitate la sud de paralela 32, în zona interzisă de ONU în sudul țării. Misiunea a fost îndeplinită fără pierderi, avioanele ameri-

cane înapoiindu-se la portavionul aflat în Golful Persic. Bush a avertizat că dacă Bagdadul va sfida în continuare Comunitatea Mondială, acțiunea va fi repetată. Un batalion de infanterie american a fost desfășurat în Kuweit. Secretarul de Stat Lawrence Eagleburger, aflat la Paris, declara cu câteva ore înaintea atacului că încălcarea repetată a rezoluțiilor ONU de Irak, a făcut ca răbdarea SUA să ajungă la capăt. Începînd de duminică, Irakul se comportă cu Kuweitul ca în timpul invaziei, pătrunzînd zilnic pe teritoriul său în scop de jaf și intimidare. Miercuri, în a patra zi consecutivă incursiunea în Kuweit a avut ca țintă o fostă bază navală irakiană. Ministrul de externe irakian a afirmat că dacă SUA și Marea Britanie fac agresiunea „în caz de atac Bagdadul va răspunde în virtutea dreptului la legitimă apărare”. În aceeași zi într-un articol de fond, ziarul „Al Jumhuriya”, oficiul guvernului, afirmă că Kuweitul va fi din nou al Irakului.

FLASH

● E. HONECKER a fost pus în libertate de Tribunalul din Berlin. Fiind bolnav incurabil de ciroză, la cel 80 de ani, medicii i-au prezis încă 6 luni de viață. Avînd pașaport se va duce în Chile la soția și fiica sa. În anul '70 Honecker a acordat azil politic unor cetățeni din Chile, lucru care

Dactilografele distrase

Iată câteva sporturi și probe sportive scrise în goana mașinii, de o dactilografă distrată:

- Aruncarea fîscului;
- Aruncarea silitei;
- Aruncarea ciolanului;
- Banchet;
- Ciclismă;
- Gimnastică la apăraie;
- Hanibal;
- Jochei pe barbă;
- Maradon;
- Narație;
- Oită;

- Polo pe ată;
- Răritura cu pralina;
- Rupte greco-romane;
- Tir cu arsul.

Marius BOGDAN

Începînd de vineri, 15 ianuarie, anunțurile de mică publicitate vor apărea gratuit. Doritorii sînt rugați să decupeze cuponul, să-l completeze și să-l depună la redacția noastră sau să-l trimită prin poștă.

CUPON

Nume și prenume B.I.

Adresa : Tel.

Textul :

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

STROP CU STROP...

● Sibiul pare a-și spori vocația monarhistă pe zi ce trece. Pe lângă partidele monarhistice, avem un rege care dacă ar fi să-și poarte mereu masivă coroană ar face febră musculară la gît, urmat de un împărat de aceeași culoare, precum și o „Casă a regelui” a Martorilor lui Iehova (str. Abatorului nr. 45). Toate acestea la un loc însă nu produc atîtea dureri de cap guvernantilor republicani constituționali, ca monarhia de drept, abolită la finele anului '47. Bănuim, că într-o situație similară, regele Cioabă nu se va retrage în Elveția cu „Mercedesul” regal purtînd toate pieturile murale din Șos. Alba Iulia. În ce privește casa regalului a secței amintite, credem că este mai accesibilă muritorilor de rînd decît palatul Cotroceni. În seara zilei de 12 ianuarie a.c., ora 17.15, undeva, după gardul nu prea discret al unei grădini de pe str. Mărăști, un individ bine îmbrăcat, dar mai ales

bine dotat fizic, burdușă pe rupte un individ aflat la pămînt, după care a urcat la bordul unei mașini cu nr. 5-SB-1369. În timpul operației de corecție o femeie privea indiferentă de lîngă mașină. Indiferent cine era ea, prin atitudinea ei pasivă părea să aprobe gestul companionului său. Doar poliția poate afla cine era individul care își făcea singur dreptate. S-ar putea, doamne ferește, să fie tardiv cînd va afla că uneori o lovitură brutală poate fi fatală. ● Dacă faci un tur prin magazinele care vînd produse lactate, constai cu stupeoare că prețul acestora este cel mai ridicat tocmai la unitatea cunoscută sub numele de „Doi-na”, aparținînd întreprinderii „Sibiana” (sau cum i-o mai fi spunînd acum). Un singur exemplu: brînză topită „Cedar” se vinde aici cu 171 lei în timp ce la o băcănie privată este doar 141 lei. E în regulă oare, acest lucru? Poate ni se vor da nicaiva lămuriri de către cei vizați. ● Domnul Radu Cimpeanu, șeful arinii bătrînilor liberali a dezmințit în cadrul unei conferințe de presă, faptul că ar intenționa să se retragă, din nou, în Franța. Nu se știe cine i-a jucat această festă, dar nu ar fi surprins pe nimeni că după atîtea eșecuri, deziluzii și ciumbucuri politice care a pus în dificultate Convenția Democrată, Radu Cimpeanu să se întoarcă la viața tihnă de dinainte de '89. „Ar fi o dezertare (dezertare — n.n.) din partea mea” a spus improviziabil lider liberal de vîrstă a treia.

Geo GEORGEANU

Rubrică de Emil PORIME

Topul oamenilor de afaceri din județul Sibiu

Pînă în anul de grație 1989, jud. Sibiu se afla pe unul din primele 5 locuri în ierarhia producției industriale din țară. La această oră, ne aflăm pe unul din ultimele 5 locuri, în ierarhia privatizării. Vă prezentăm primele 10 firme din Sibiu, în funcție de cifra de afaceri.

Denumirea firmei	Cifra de afaceri	Profit imposabil	Patron
Adonis International	629 623	11 884	Halmaciu I.
Armando	560 347	48 768	Ban M.
Ioan și Dan	423 437	16 342	Luca O.
Life	302 891	28 354	Costei D.
Trans Porto	297 046	16 584	Pascanu C.
Roza Vinturilor	294 196	15 570	Bucur F.
Pupa	270 571	0	Costei Sr. D.
Comodore	240 418	11 716	Roman M.
Albu Services Company	239 527	7 602	Albu M.
El-Nil	223 712	15 753	Banu D.

Cifrele mai sus publicate se raportează în mii lei, iar centralizarea respectivă s-a făcut pe baza rezultatelor obținute în primele opt luni ale anului 1992.

Aceste zece firme asigură aprox. 400 locuri de muncă, iar statul beneficiază, prin sistemul de impozite, de milioane de lei fără a investi nimic. Datele prezentate mai sus, ne-au fost puse la dispoziție, cu amabilitate, de către serviciul bilanțuri al D.G.P.F.S. Sibiu și se referă doar la societăți comerciale cu capital privat autohton (S.R.L.).

Vasile GALAȚA